

[Fogh Rasmussen]

deres rentefradragsret begrænset og slipper for skatten af deres renteindtægt. Det er derfor, jeg siger til hr. Bernhard Baunsgaard, at der må være en konsekvens i beskatningen af renteindtægter og renteudgifter. Hvis hr. Bernhard Baunsgaard ikke vil have den konsekvens, fører det bare til forvridninger på kapitalmarkedet og straf af de fattige og begunstigelse af de velhavende.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Når vi engang kommer til at diskutere, jeg havde nær sagt for alvor, hvad det er, vi taler om her, vil hr. Fogh Rasmussen nok opdage, at ekstraskattens højde lagt på bruttoindkomsten netop må tage hensyn til, at det ikke kan betale sig at lave en hvilken som helst omlægning af kapitalen. Når det er sagt, kan jeg ikke forstå, at der for fremtiden skulle være noget som helst ugavnligt for samfundet i, at de, der har råd til det, betaler for deres eget hus og ikke går ud på lånemarkedet.

Skatteministeren sagde, at pengene nok skal komme til at passe. Det gør mig stærkt urolig, at regeringen kommer med et udspil her, hvor pengene ikke passer, og overlader det til os andre at skaffe balance. Man må ikke give os den slags chok lige oven på den anden situation, nemlig at man bare skulle lave udgifter og det skal nok gå.

Lenger (VS):

Jeg har en række spredte bemærkninger til noget af det, som er sagt, men først vil jeg bemærke, at ministeren ikke loftede sløret for, hvad det er, der er den ubekendte variabel i denne ligning. Med de bemærkninger, der er faldet, kan man godt forestille sig, at den ubekendte variable ikke nødvendigvis har noget at gøre med skatteområdet. Den ubekendte variable kan udmærket ligge inden for andre områder, og det synes jeg er meget betænkeligt.

VS deler hr. Bernhard Baunsgaards ønske om at beskatte renteindtægterne lige så hårdt som andre indtægter og ikke kun med de 48 pct., uden at vi af den grund vil være med til at give rentefradragene en værdi, der er over 48 pct. Vi mener ikke, der er den naturnødvendighed i, at de to ting skal følges ad, så-

dan som hr. Fogh Rasmussen forsøger at få det til at se ud.

På baggrund af ministerens indlæg vil jeg også meget gerne præcisere, at vi overhovedet ikke fordømmer de mennesker, der bruger deres rentefradrag eller andre fradrag, men vi synes, det er urimeligt, at disse muligheder er der, og i særdeleshed at fradragene har forskellig værdi. Men det afgørende er, at fradragsmulighederne f.eks. på ejendommene også er med til at bringe huspriser og ejerlejlighedspriser i vejret og derfor virker selvforstærkende, men vi fordømmer naturligvis ikke de mennesker, der bruger fordelene. Vi fordømmer, at de er til stede. Man ville jo være tåbelig, hvis man ikke brugte de muligheder, der er, og brugte de huller, der er. Vi har aldrig forlangt af vores medmennesker, at de skal opføre sig direkte tåbeligt.

Nu forstod jeg på ministeren, at man har de potentielle skattetænkere placeret med en marginalindkomstskat på mellem 60 og 73 pct. Ja men det forudsætter da, at muligheden for at skattetænke er til stede, og at man ikke lukker de muligheder, der er. Det er klart, at der vil være nogle, der er mere potentielle end andre, men det forudsætter, at de har mulighed for at gøre det, og det har ministeren i hvert fald ikke lagt op til at der skal lukkes for.

Hvis man f.eks. har en ganske almindelig selvpension og betaler 250 kr. hver måned, får man omgående 175 kr. tilbage fra skattevæsenet, og hvis man indbetaler 250 kr. hver måned, står der 3.000 kr., når året er gået, plus de renter, der er løbet på, altså noget over 3.000 kr., men man har selv kun betalt de 900 kr. Hvis man derimod gik lidt ned i indtægt, måske tjente 10.000 kr. mindre om året, ville staten ikke komme med 175 kr., hver gang man betalte 250 kr. Så ville staten måske kun komme med 150 kr. eller med 120 kr. Når ministeren stiller sig op og forsvare, at der skal være forskellig værdi af de forskellige fradrag, må jeg bede ministeren om at forklare, hvorfor det er rimeligt, at det offentlige bidrag til det, man f.eks. betaler på sin selvpension, er klart mindre, når man går ned i indtægt. Det er situationen, som den er.

Hvem er det så, der betaler disse offentlige tilskud til folk, der har råd til at oprette selvpension, og hvem er det, der har fordele? Svaret er, at de, der ikke kan afse bare det